

Dvisavaitinis iliustruotas Jaunimo laikraštis. L. Vyčių organizacijos organas,
TOMAS V. SAUSIO (JANUARY) 30 D., 1918 M. No. 2 (43).

Entered as Second Class Matter Oct. 23, 1915 at the P. O. at Chicago, Ill.
 Under Act of March 3, 1879.

LIETUVOS LAISVĖS SAVAITĖ.

LIETUVOS Laisvės Savaitės sumanymą, kurį andai iškėlė Tautos Fondo 32-ras skyrius Chicagoje, džiaugsmingai parėmė katalikų spauda, draugijos, kuopos ir paskiri asmenys.

Lietuvos Laisvės Savaitės sumanymas, ypač šiame momente, turi be galo didelę svarbą. Jeigu pasistatysime klausimą, ką visų-pirma mes, lietuviai, privalome veikti, kad Lietuvai laisvę ingyti, tai, neklysdami, turėtume štai ką atsakyti: turime susiorganizuoti. Turime Lietuvai likimu užinteresuoti kiekvieną lietuvį. Tas darbas, suprantama, yra nelengvas. Plačiosios minios dar šaltai ima į širdį Lietuvos likimą. Tą matome iš jos duosnumo aukų.

Lietuvos Laisvės Savaitės ir bus svarbiausiu tikslu priėti minias, išaiškinti Lietuvos reikalus: kaip jos gyvybę išgelbėti, kaip jai laisvę ingyti.

Tėvynėje ir arti už jos rubežių susispietę lietuviai, tautos ateitimi karštai rupinasi ir kiek tik aplinkybės ir pajėgos leidžia, dirba, kad ją nukreipus pageidaujamon pusėn. Mes, išėivija, esame dar kur-kas lengvesnėse aplinkybėse, liuosėsnė, už Europos lietuvius. Todėl ir Tėvynės ateiti-

timi galime nemažai rupinties. Tėvynės likimas ir mums apeina. Ir mes esame tautos dalis, kuri atsiskėlė ne iš geros valios, bet buvo nulaūžta žiaurios priespaudų rankos.

Užgulus žiaurios priespaudos nakčiai mūsų tėvynės padangę, ištikimiausi jos sunęs turėjo jieškoti prieglaudos svetimuose kraštuose, kur nepasiektų jų žiaurios tirono ranka. Visoje Lietuvos žemėje viešpatavo grabo tyła, visa tauta apsidengė gedulių skraiste ir išrodė, kad Lietuva jau negyva. Jei kapų vėsa dvelkė. Ir nesimatė vilties, kad ji kada nors atgytų. Tuos-gi sunęs, kurie jos gyvybę norėjo gelbėti, rišo geležies pančiais, varė į Sibirą ir ten ištrėmė nukankinę, žudė. Daug išbalusių kaulų teberiogso Pavolgio smiltynuose, Sibiro snieguose. Tie išbalę kaulai priguli kovotojams už Lietuvos priespaudą, už jos laisvę ir šviesesnę ateitį!

Stipri lietuvio dvasia atlaikė priespaudas, išliko gyva. Prisirišimas prie savo individuališkumo, troškimas laisvės, giliai inaugo kiekvieno lietuvio širdin. Lietuvis kompromisų nepripažįsta. Gali jį naikinti, į dalis kapoti, kol plaks jo krutinėje širdis, tol jis bus lietuviu. Ši tai ypa-

tybė išlaikė lietuvių vardą gyvu ligšiol.

Po kelių šimtmečių dvasios ir kuno vergystės ir priespaudų, susilaukėme tautinio atgijimo, tautinio darbo. Pajėgos išsiliejo galingos. Sparčiai gvildeši mūsų jaunutės kultūros žiedas. Bet žiauri karė jį sunaikino. Nors pasaulis plačiau apie mus ima kalbėti, mūsų vardas dažniau minimas politikų lupomis, bet į ateitį žiurime drebančia širdimi, bailiai. Iš venos pusės nyksta mūsų skaičius nuo karės pasekmių, iš kitos pusės mums grąso vėl vergų likimas. Stypsime tarp trijų kaimynų, kurie mus gali savo pavaldiniais padaryti. O tada vėl ateitis neaiški.

Laisvės brangumą mes žinome. Ji nemažą kainą mums pastatė. Pirksimės, kol visiškai išsipirksime. Laisvės pinigų arba išsipirkimu yra ne kas kitas, kaip neatlaidus darbus ir susipratimas. Lietuvių, visur išsiblaškiusių, yra daug. Kad jie lietuviai, apie tai retai kuris nesižino, bet apie svarbiausią Tėvynės reikalą, di-

džiūma nežino. Kad Tėvynei reikia laisvės, kad laikas vergų vardą išnešioti, apie tai daugumai lietuvių neapeina.

Lietuvos Laisvės Savaitėje visi susipratę tėvynainiai turi išeiti į plačias minias su Lietuvos Laisvės obalsiu ir jį koplaučiausia paskleisti. Tuo tikslu reikia įrengti eiles prakalbų, jas gerai išgarsinti, o sutraukus minias tinkamai išaiškinti dabartinį momentą ir Lietuvos reikalus. Tiklas bus atsiektas, jei pritrauksime kokią nors skaičių Lietuvos šelpėjų prie taip vadinamos **Gelbėtojų Armijos**.

Vyčiai, kaipo veikliausioji dalis mūsų visuomenėje, Lietuvos Laisvės Savaitėje turi parodyti energią pasišventimą. Tam nepritiks Lietuvos Vyčio vardas, kuris neparodys tėvynės meilės, nemokės ja nei kitų užkrėsti.

Lietuvos Laisvės Savaitė jungiama su Šv. Kazimiero švente. Tai Vyčių globėjo šventė. Lai tad ta šventė sušildė mūsų tautinius jausmus Tėvynės Lietuvos gerovei!

Tėvynainis.

APŽVALGA

KATALIKŲ ORGANIZACIJŲ BENDRAS KONGRESAS.

Pereitų metų Federacijos Kongresas nutarė pakviesti visas idėjines katalikų organizacijas į bendrą Kongresą, kuriam vieta parinkta Baltimorės mieste, o laikas rugpjūčio 19-24. Ten per tas 5 dienas visos mūsų idėjinės organizacijos draug su Federacija atlaikytų savo seimus.

Federacijos valdyba šiuo tarpu išsiunčia visų katalikų organizacijų Centralinėms Valdyboms pakvietimus į minėtą bendrąjį Seimą. Organizacijų Valdybos yra prašomos kaip galima greičiau apšvarstyti sumanymą, paleisti jį kuopų nubalsavimui ir pranešti pasekmes.

Šitą sumanymą gaus ir Vyčių Centras ir duos kuopoms nuspręsti. Jei didžiūma kuopų jam pritaris, tada Vyčiai savo Seimą laikys Baltimorėje bendrai su kitomis organizacijomis. Didžiūma nepritars — Seimą laikysime Clevelande, kaip pernykštis Seimas nutarė.

Kuopoms yra liuosa valia pritarti bendram seimavimui, arba jį atmesti. Mūsų nuomone, toks bendras seimavimas būtų katalikų visuomenei labai naudingas dalykas. Organizacijų atstovai turėtų savaitės visuomenišką mokyklą: aplankyti visų organizacijų Seimus, apsipažintų su jų tikslais, išgirstų jų sumanymus. Žodžiu, ingytų daug visuomeniško patyrimo. Šalip to viso, mūsų organizacijos sutauptų žymią kruvą pinigų, kuriuos išleidžia siuntimui atstovų, nes tasyk vienam delegatui būtų lengva atstovauti kelias organizacijas.

Bendro seimavimo prakiškumą pastebėjo spauda ir kone vienbalsiai šį sumanymą remia. Jau pritarė ir plačiai aiškino šio sumanymo gerumą "Darbininkas," "Garsas," "Draugas" ir kiti. Lieka savo nuosprendį pasakyti organizacijoms.

Kaip augščiau priminta, šiuometinis VI-sis Vyčių Seimas buvo nutarta laikyti

Cleveland'e. Clevelandiečiai, kaip girdžiame, pradeda ruoštis Seimą tinkamai susitikti. Dabar jie, išgirdę apie šį sumanymą, nežinos ką veikti. Tik žinome, kad jei Vyčiai pritartų bendram Seimui, clevelandiečiai neužsigaus. Jie jau užaugę visuomeniniuose darbuose, ir bendrą idėją pastatys augščiau už savo kuopą. Bet kad clevelandiečių nelaikius nežinioje ką daryti—ar rengties prie Seimo, ar ne, prašytume, kad kuopos, gavusios pranešimus, kogleičiausia duotų atsakymą. O Centras, sužinojęs pasekmes, apskelbs tai viešai.

Sumanymas yra plačiai išaiškintas pranešimuose. Kuopos galės jį apsvaistinti, daryti pataisas bei patėmijimus.

VISUOTINAS AM. LIETUVIŲ POLITIŠKAS SEIMAS.

Amerikos Lietuvių Tautos Taryba, laikiusi sausio 17 ir 18 dd. Washingtonė susivažiavimą, tarp kitko, nutarė kovo 13 ir 14 dd. š. m. susaukti Washingtonė Visuotiną Amerikos Lietuvių Politiską Seimą. Seimą sudarys atstovai nuo organizacijų, parapijų ir įvairių draugijų be skirtumo partijų ir krypsnių. Vyriausiais Seimo tikslais yra išreikšti šios šalies vyriausybei ištikimybės sąjausmą, atkreipti jos dėmesį į Lietuvos reikalus; aptarti Lietuvos reikalus ir kaip juos tinkamai apdaryti; ir kitus svarbius reikalus aptarti.

Apie Visuotino Politisko Seimo svarbą nei kalbėti nereikia. Pasaulio nuotikiai raginte-ragina mus akyviau ruoštis, jei norime savo tautos ateitį geron pusėn pakreipti. Darbo daug, kliučių begalės. Politikos atstovai taikos sąlygas skaito, tautų ateities likimą sprendžia. Vienų lupos mini ir mūsų tautos vardą, jos teises, kitų lupos apie mus tiksliai, ar nežiniai nutyli. Ar vienaip, ar kitaip yra, mums begalo svarbu. Jei tiksliai nutyli, mums reikia išreikšti protestą, nepasitenkinimą, jei nežiniai tą daro, privalome atkreipti dėmesį, kad ir apie mus žinotų, skaitytųsi su mūsų teisėmis.

Visuotinas Seimas ir yra proga apreikšti politiskajam pasauliui savus reikalus ir atkreipti į tai jo dėmesį. Net ir vieta tuo žvilgsniu begalo tinkama. Šios šalies sostinėje dabar gyviausia plaka vi-

so pasaulio politikos pulsas. Tam pulsui Seimas duos pajausti ir Lietuvos reikalus.

Svarbu, kaip pasekmingai įvyks minimas Seimas. Suprantama, pilnam pasisekimui reikalinga, kad visos mūsų srovės jame dalyvautų. Bet klausimas, ar susitarsime. Socijalistai, kuriems vis labiau darosi svetimi Lietuvos reikalai, ir kitų priešasčių delei, Seime dalyvauti atsisako. Rasi, bent katalikai su liberalais galės susitarti.

Atsižvelgiant į Lietuvos klausimo netikrą ir kėblų padėjimą, trokštame, kad Amerikos Lietuvių Politiskasis Seimas išeity kopasekmingiausia. Lietuva ir nuo savo išėivijos laukia pagalbos. Gerus norus turėdami, galėsime jos viltį sustiprinti. Pati Lietuva savo atstovų lupomis apreiskė pasauliui neprigulmybės norą. Mes privalome pritarti. Mums laikas pritarti. Tad eikime Visuotinan Am. Lietuvių Seiman ir ten tarkime savo žodį; parodykime pasauliui, kas mes, ko norime. Parodykime ir Lietuvai, kad mes gyvi jos sunų!

AMERIKOS LIETUVIŲ TARYBOS SUVAŽIAVIMAS.

Sausio 17 ir 18 d. Washingtonė Amerikos Lietuvių Taryba laikė suvažiavimą. Padarė tokius nutarimus:

“1) Išrinkta delegacija pas prezidentą Wilsoną, kuri perstatys prezidentui Lietuvos reikalus ir lietuvių reikalavimus;

2) Pasiųsta kablegrama adv. M. Yčui, kuria jisai ingaliojamas pranešti laikantiems tarybas Liet. Bras-toje vokiečiams ir rusams, kad 500,000 Am. Lietuvių reikalauja Lietuvai politiskos neprigulmybės ir atlyginimo visų nuostolių, šios karės padarytų;

3) Ant 13 ir 14 kovo šių 1918 metų nutarta šaukti į Washington, D. C., visuotiną Amerikos lietuvių politiską seimą, kurin kviečiami atstovai nuo parapijų ir visų organizacijų—be skirtumo tikybinių ir socijalių pažiurų jų narių. Seimo tikslas bus: a) išreikšti Suvienytų Valstijų valdžiai tikruosius Am. Lietuvių jaus-

mus; b) tarti žodį, ko Amerikos lietuviai reikalauja Lietuvai; c) pasitarti apie spartesnį darbą Lietuvos atstatymo reikalais; d) bus vietos vi-sokiems naujiems inešinams.

4) Reorganizuotas Inf. Biuras Washingtone. Bus Biuro pirmininkas, sekretorius ir išdininkas. Trijs žmonės (su laiku gal 4) nuolat dirbs Washingtone Lietuvos laisvės reikalais.

5) A. L. Tarybos raštinė perkelta į Washington, D. C. A. L. T. pirmininkas ir sekretorius pasimainė savo vietomis."

Visi tie nutarimai svarbūs ir tikslūs.

LIETUVOS NEPRIGULMYBĖS DEKLERACIJA.

"Darbininkas" paduoda iš iš Paryžiaus atėjusio francuzų laikraščio "Le Temps" Lietuvos neprigulmybės deklaraciją, kurią Lietuvos atstovai inteikė visų valstybių valdžioms. Žinia apie tai iš "Le Temps" taip skamba:

"Lietuvos Valstybės Taryba besirandanti Vilniuje, tik ką paskelbė valstybėms sekančią deklaraciją:

Apsvarstant, jog Lietuva, neprigulminga nuo trylikto amžiaus iki aštuoniolikto amžiaus ir per prievartą prijungta prie Rusijos, niekuomet neatsižadėjo savo neprigulmybės, jog Lietuva buvo prispausta ir perseki-jama per šimtą dvidešimt metų cariškos valdžios ir jog po revoliucijos pati laikinoji Valdžia nuo-pat pradžios inėjimo galėn nežiurint į mūsų paklusnumą neatsižvelgė į mūsų reikalavimus (deklaracija 17, 1917); jog dabartinėje valandoje didesnė Lietuvos dalis vokiečių užimta, jog visa Rusija paskendusį netvarkoje ir abelname besiskaldyme ir tokiu budu negali išpildyti savo priedermių ir obligacijų link lietuvių tautos, kuri jos prislėgta, ją palaikė per šimtmetį, niekuomet neperstojo iki šios dienos pildyti savo obligacijas linkui rusų valstybės, tai lietuvių Tautos Taryba, globėja ir ištikima saugotoja

augščiausiųjų tėvynės reikalų, apreiškia:

1. Jog lietuvių tauta save rokuoja užu ribų Rusijos ir pertraukusi visus ryšius su Rusijos valstybe;

2. Jog lietuvių tauta, remiantis valstybių pripažintu principu, suteikiančiu visoms tautoms apsisprendimo teisę, turi teisę ir pareigą imti savo likimą į savo rankas ir apreikšti savo neprigulmybę užsienio valstybėms."

"Le Temps" rašo ir apie susidarymą lietuvių kareivių draugijos Suvieny-tose Valstijose, pažymi, kad šios šalies karuomenėje tarnauja apie 50.000 lietuvių kareivių, kad apie 3000 lietuvių kareivių jau dalyvauja Francijon išsiųstoje amerikonų armijoje.

Svarbu ir Amerikos lietuviams tarti rimtą žodį apie savo ateitį. Be abėjo, tas patogiausia bus padaryti Visuotiname A. Lietuvių Seime, kurį šaukia Am. Lietuvių Taryba kovo 13 ir 14 dd. Washingtone. Indomaudami lauksime, ką minimas seimas tuo žvilgsniu tarsias:

Išsigimėliai.

Dažnai girdisi iš rimtesnių tėvynainių lupų išmėtinėjimai mūsų t. vad. socialistams ir jų laikraščiams, kad jie varo išsigimėlių darbą. Tie užmetimai vis darosi rimtesni. "Socialistų" laikraščiai vis aiškiau ir aiškiau išsitaria, parodo pažiuras į Lietuvos ateities klausimą. Antai "Keleivis" net pabriežė, kad jei lietuviai nutartų sudaryti neprigulmingą Lietuvą, tai padarytų didžiausią klaidą. Tos klaidos priežastimi būtų lietuvių biednumas: į užsienį parduoti nebuto ko, o iš ten daug ko gabentis reikėtų. Taip lengva širdimi apie tautos likimą gali kalbėti vien jos išsigimėliai. Tiek pastangų, tiek kentėjimų tautos jiems tuščias dalykas! Lai Lietuvą vėl naikina, čiulpia Rusija, Vokietija arba lenkai, tai jiems vistiek. Lai iš jos ima, kas jiems gera, kas tinka, o jos gyventojams, Lietuvos sermėgiui vien panieka ir amžinas vergavimas buna.

Tėvynės meilė, jos laisvė, kuri auklėjo milžinus-vyrus, kultūros darbininkus, kunu ir dvasia pasiaukavusius kovai už žmonių labę, jų gerovę — ves ir toliau ge-

rus jos vaikus prie darbo, prie triūso—ligi neužtekės laukiama laisvės saulutė ir nesušildys visų jos gyventojų. Ateis susišildyti ir tie, kurie prie tos šviesos vedamas pastangas kliudė, veidmainingai apsimetę atstovaują augštas idėjas, kaipo darbo žmonių prietelių. Tik, dėja, darbininkams prietelystės žymių musų t. vad. socialistų laikraščiai neturi, o ypač gėda butų jas savinties tokiems “Keleiviams.”

LAISVAMANIŲ ATBUKIMAS.

“Vienybės Lietuvinkų” redaktoriai, beskaitydami “Garse” vieno bendradarbio straipsnį, kuriame buvo pasakyta, kad musų laisvamaniai nei šilti, nei šalti, “kurios anot Švento Rašto, paprastai iš-

spiauti reikia.” Žodyje “išspiauti” įvyko klaida: išspruko s ir tada išėjo išpiauti. “Vienybės Lietuvinkų” redaktoriams, radus tokį žodį, matyt, plaukai stulpu sukilo ant galvos, gislos nutirpo. Jie nei neįstengė suprasti palyginimo reikšmės. Tuoj surašė pastabą, paskelbdami, kad “klerikalai nori išpiauti laisvamanius.” Šitą nonsensą kits po kito ėmė atkartoti kiti liberalų ir socialistų laikraščiai. Minėjo jį tiksliai, nes dėjo ne į juokų skyrius, bet į apžvalgas, kur išreiškiama laikraščio išmintingiausios mintys bei nuomonės.

Atspėkite, jei gudrūs: Ar laisvamanių laikraščių redaktoriai paleidžia tokius nonsensus delei stokos žinojimo šv. Rašto, ar iš blogų norų? Ar gali tada buti višumenės mokintojais?

AMERIKOS JAUNIEJI VYČIAI LIETUVOS VAIKUČIAMS.

Detroit, Mich., Sausio 23, 1918 m.

Gerb. K. Pakštui,

Tautos Fondo Sekretoriui.

Gerbiamasis Tamista:—

Mes Lietuvos Vyčių 79 kuopos priaugančiųjų skyriaus nariai, gerai žinodami, kad musų brangią Tėvynę Lietuvą, iš priežasties šios žiaurios karės, ištiko baisi nelaimė; kad musų broliai Lietuvoje yra alkani, apdriskę ir be pastogės; kad Lietuvoje randasi tukstančiai musų amžiaus ir visai mažųjų nekaltų vaikelių, netekusių savo brangių mamų, tėvelių bei globėjų, ir nėra kas juos priglaustų, paguostų, pavalgydintų ir ašarėles nušluostytų,—todėl musų priaugančiųjų Vyčių kuopa, patariant musų gerb. vadovui p. A. Aleksandravičiui, paskyrė iš savo neturtingo izdo 5 dol. (Kalėdinin Fondan) sušelpimui bei geresnei ateičiai musų priaugančiųjų sesučių ir broliukų Lietuvoje. Tiems jaunučiams mes trokštame su bado, skurdo ir visokios rūšies giltine bendrai eiti į kovą.

Malonėkite Tamista nuo mūsų pasveikinti drebančius nuo šalčio ir išalkusius

musų priaugančiuosius broliukus ir sesutes Lietuvoje ir pasakyti jiems, kad mes ir toliau, pagal savo išgalės juos gelbėsime, šelpsimė ir už Lietuvos laisvę dabar, o ypač užaugę, bendrai ir drąsiai kovosime.

Su gilia pagarba,

L. V. 79 Kp. Priaugančiųjų
Skyriaus Valdyba.

Pirmininkas—O. Rakauskaitė.

Raštininkas—J. Gustaitis.

Kasininkas—O. Janšaitė.

Redakcijos prierasas. Kas paskaitęs tuos žodžius nenudžiugs širdyje? Čia vietinės musų jaunosios kartos užuojautos žodis nelaimingiems Lietuvos vaikučiams, čia ženklas, kad Tėvynės meilė apglėbia visas jos vaikų širdis, pradėdant nuo suaugusių, baigiant jaunuoliais. Norisi spėti, kad L. Vyčių 79 kp. mažųjų skyriaus pavyzdys patiks ir kitiems to amžiaus skyriams, ir jie taip pat išreikš užuojautą žodžiu ir pašalpa savo bendramečiams Lietuvoje. Bus jiems garbė, o džiaugsmas Tėvynei bei visiems geriems jos sunams.

Tik įsivaizdinkime, koks čia prakilnus pavyzdys! Jaunos širdys gyviau at-

jaučia tautos nelaimę. Ten, Lietuvoje, kaip žinios mums praneša, jaunoji karta žūsta iš bado ir nuo ligų. Jauna karta, tai Lietuvos ateitis, Jos gyvenimo žiedas, Jos turtas ir jauna pajėga! Ir ta viltis diena dienon nyksta, vysta... Lietuvos kudikiai, išsekę ligi paskutinio lašo kraujo, tyliai krinta ir užmiega amžinu, neišbudinamu miegu! Nejauku mąstyti, kokia bus Lietuvos ateitis, kam jai bus reikalinga neprigulmybė ir laisvė, jei nebus

kam ją naudotis, jei nebus pačios tautos, jei jaunimas kris mušių laukuose, o tą žalią žiedą, kuris turi užimti jo vietą, iškirs žmogžudinga bado mirtis!

Užtad ir džiugina ta užuojauta, ta vietinių jaunučių auka. Ji parodo, kad Lietuva gali tikėtis vilties ir iš jos—iš vietinės lietuvių jaunimosios kartos!

P. S. \$5.00 auką "Vyčio" redakcija gavo ir kaip galėdama pasiskubins pasiųsti Tautos Fondan.

KATALIKŲ VEIKĖJŲ BURELIS.

Žiurint iš kairės į dešinę, stovi: A. Aleksandravičius, K. Pakštas, L. Šimutis (L. Šilelis); *sėdi:* J. B. Kaupas, kun. F. Kemėšis, J. B. Karosas.

Pradėjus Naujus Metus.

Amžių ratas pasisuko ir atsivertė gyvenimo knygos naujas lapas, su užrašu "1918". Taip, tai pradžia "Naujų Metų".

Kodel-gi tą laiką vadiname "naujais metais"? Kas-gi tuo laiku naujo įvyksta? Tiktai pažvelgkime minties akimi į žmonijos gyvenimą ir tuoj surasime aiškų atsakymą: tuo laiku užsibaigė 1917 ir prasidėjo 1918 metai. Ar tai ir viskas? Nieko daugiau naujo? Ne, ant nelaimės, daugiau nieko naujo nepasidaro žmonijos gyvenime, nei trupučio. Tiesa, įvyksta skaitlinių permainos, užsibaigia vienas žmogaus gyvenimo ritulis ir prasideda sekantis. Šis ritulis, susidedantis iš mėnesių, savaitių, dienų, valandų ir sekundų, užsibaigia užverdamas savyje margą istoriją žmogaus gyvenimo. Jame pažymėta visi atsitikimai pasitaikę laiko bėgyje; taigi laikas prasidėjimo ir užsibaigimo tokio ritulio yra pažymėtinas, bet jokių būdu negalime, bent dabartiniu laiku ir prie dabartinių aplinkybių, tą laiką vadinti "Naujais metais", nes, kaip matome, nieko naujo tuo laiku neįvyksta. Žmonija kaip pirmiausia žengė taip ir dabar tebežengia užsimerkus į nepermatomą tamsumą, kurio viršuje kybo klausimo ženklas. Gyvenimas slenka ant tų pačių suirusių bėgių, vilkdamas su savimi sunkią naštą nepataisytų ir gendančių klaidų.

Prisižiūrėkime arčiausiai patį dalyką, o pamatysime, kad ištikro nieko naujo, tikroje to žodžio prasmėje, neatsitiko; atarasime, kad tai yra tąsa to visko, kas jau liko įvelta į tik ką užbaigtą ritulį.

Sulyg evoliucijos teorijos, kiekvienas sekantis ritulis turėtų būti pažymėtas progresu — nuolatinio pagerinimu, bet kaip tik to ir truksta pačiame žmonijos gyvenime. Ar sumažėjo bent kiek vargai ir nelaimės? Ar liko pakeista kuomi nors geresniu kova už buvį? Kova už pirmenybę? Su nuliudimu turime atsakyti kad ne. Kas buvo amžių pradžioje, tą patį ir šiandien veliame į sekantį ritulius.

Atėjus "Naujiems Metams", šikštus turtuolis (turtuolis visuomet yra šikštus), peržiūrėjęs savo krepšius ir atradęs bent kurį nevisai pilną — ne taip, kaip kad jisai norėtų — grieždamas dantimas (jei juos dar tebeturi) kaltina už tai vargšą darbininką ir plenuoja, kaip išspaudus iš jo paskutinį skatiką pripildymui savo kiauro maišo.

Vargdieniai darbininkas per visus metus su ilgėsiu laukė ko tai. Jis laukė Naujų Metų, tikėdamas palengvėjimo jo naštos. Atėjus tam laikui, jisai persitikrino, kad jo laukėsis apvyklė ji.— Nauji Metai, vieton palengvinimo, atnešė jam maišą susikrimitimų: reikia metinis randas mokėti, agentas neduoda ramybės už neišmokėtus rakandus, grįčia šalta — kur pasibaigė, už durų mėsininkas skambina.... kur čia viską ir išrokuosi. Kur nepažvelgtumei, visur akis susiduria su trukumais. O vargšo žmogelio savaitinės inplaukos nei kiek nepadidėjo, delto, kad jo gyvenimo ruožuose klaida ant klaidos raitos joja, delto, kad per savo klaidas jisai liko tamsumo apsvaigintu ir pasidavė anam šikštuoliui išnaudoti brutališkiausiais budais. Nematydamas — nes ir nesistengia matyti — kitokio išėjimo, paslepia savo vargus širdies gilumoje. Prisimetęs beprotišku linksmumu, eina smuklėn jieškodamas susiramino. Apie pasekmes savo pasielgimo sužino tik sekantioje dienoje. Pasirodo, kad ištuštino kišenių ir baisiai prigavo patsai save parduodamas savo protą už stiklą degtinės.

Taip tai daugumas žmonių pradeda taip vadinamus Naujus Metus. Pradeda jie sekantį ritulį nuilsusiom rankom ir linkstančiom kojom, apsunkinti jų pačių ignorancijos našta. Jau kad ir del to ši laiką negalime vadinti Naujais metais, nes, kaip matėme, nieko naujo jie mums neatneša, lieka vien tąsa tų pačių vargų tik neretai jie dar buna padidintame laipsnyje.

Kad taip yra kas augščiau pasakytą, tai visi matome, bet ar visiems aišku,

kas yra tame kaltas? Ar visi mato, kad tai čia kaltė ne kieno kito, kaip tik mūsų pačių? Taip, mes patys esame priežastimi apsunkinimo savo naštos! Mes patys užsidedame sau tą jungą, kuris jau beveik prilenkė mus prie žemės...

Štai kaip galime ir privalome pasielgti, kad nusikračius to jungo — nuo nepasisekimų. Kiekvienų naujų metų pradžią pašvęskime perkratymui ano, tik ką užbaigto, ritulio. Suraskime, kur, kada ir kodėl susitikome su nepasisekimu. Pažiūrėkime, kas painiojos po kojų, kurio delei turėjome suklypti. Jei nevisai aišku, jei kyla abejonė kas link priežasties visų nepasisekimų, tuomet dar kartą perkratykite visa ritulį, paimdami atskirai kiekvieną mėnesį, savaitę, dieną ir valandą, peržiūrėkite gerai, kam jie buvo sunaudoti ir kas tą veikmę iššaukė; tuomet, ir tik tuomet, bus aišku kodėl susilaukėme tokių negeistinių pasekmių.

Pradėdami šį naują ritulį, stengkimės vengti atkartojimo anų klaidų, netik vengti atkartojimo, bet pasirupinkime, kad anos klaidos, kurios dar patai-

somos, tuojaus būtų atitaisytos — atitaisytos, kol dar daugiau neužsivietrijo.

Pasitaikius kokioms sunkenybėms, vėl turėtume grįžti prie studijavimo pergyvento laiko, nes tai čia yra geriausia mokykla. Turėtume visuomet atsiminti, kad patyrimas yra visų geriausias mokytojas ir visuomet suteiks mums kuopasekmingiausius įrankius kovai su nepasisekimais.

Jei kiekvienų Naujų Metų pradžią praleistume perkratymui senųjų metų ir suradimui priežastčių visų mūsų nepasisekimų, paskui tiesdami naujų metų plenus dėtumė visas pastangas, kad išvengus visų pasirodžiusių negerumų, tuomet kiekvienas ritulis būtų laipsniškai paženklin-tas aiškiomis progreso žymėmis, tuomet kiekvieno ritulio pradžioje pradėtume savo gyvenime tikrai naujus metus; tik tuomet galėtume tikėtis kuomet nors pasiekti tobulybės viršunės.

Tad, dėl savo ir visos žmonijos labo, pradėkime šiuos, tukstantis devynius šimtus aštuonioliktus metus, kaipo tikrai Naujus Metus!

J. Baltis.

TRUKSTA SIELOS PANČIAI.

Sudiev, tu brangi man tėvynė!
Sudiev taip mylima šalis!
Sudiev, jūs broliai nusimine
Ir ašarotos seseris!

(Margalis).

Valanda apleidimo tėvynės—yra ypatingiausia žmogaus gyvenime. Ypač ji sunki tam, kas arti suaugo, susigyveno su savo žmonėmis, su tauta ir gamta.

Atmenu paskutinį vakarą! Tai buvo puikus pavasario laiko vakaras! Gamta buvo pilna pritvinkus malonaus kvapsnio, visa joje vešėjo, žydėjo. Iš laukų ir nuo miško plaukė ukšmas, kurį įvairino, plėtė įvairios gyvijos balsai. Išrodė, kad gamtoje viskas buvo gyva: ir žolė, ir augmenys, ir rugio traškiai augantis liemuo, ir medžiai apiputoję žiedais ir žaliais lapais. Visa tai gulė ant krutinės, siekė širdies. Aštriausiu diegliu strigo daina, kuri liudna melodija skrido tai nuo miš-

ko, tai nuo gretimo sodžiaus. Ji buvoaidu, išreiškiančiu lietuvių širdį ir visas pajautas... Siela jautė visą tą gražybę, jos malonumą, o iš kitos pusės putė jai nežinomas ateities vėsa! Akys neramiai strigo vakarų pusėn, į juodą nepermatomą šalį, į kurią stumė išsirengti ne liuosas su tikimas, tik aplinkybės, sudarytos svetimintekme. Ir nusprendė širdis eiti svetur ir buti tik tól, kol nesutruks varžantys pančiai...

Tie pančiai jau truksta, aplinkybės mainosi! Širdis jaučia, kad jos giliausias troškimas galės išsipildyti, nustojo sekti ir vysti. Joje linksma viltis atgija! Ji vėl bus rami, patenkinta savo krašte, tarp savųjų!

Rutelė.

L. VYČIŲ 94 KUOPA, BENTLEYVILLE, PA.

GIMS TAUTOS GENIJUS.

DRAMA II-se DALYSE.

Parašė

KUN. L. VAICIEKAUSKAS

(Gerbiamam Jubilijatui

Kun. J. Židanavičiui

*dienoje Jo Sidabrinio Jubilėjaus — Liepos 1
d., 1917 m. — ši veikalą skiria atminčiai*

Autorius).

DALIS II.

(Scena ta pati, kaip I-je dalyje. Ant stalo stovi qstis midaus ir du ragai (arba taurės) gėrimui. Ant vidurio stalo stovi triraginis liktorius su vaškinėmis žvakėmis).

Scena 1.

AŽUOLAS. *(Neramus vaikštinėja).* Kas gi čia yra? Dar niekad taip nebuvo mūsų namuose, kaip dabar. Visuomet buvo ramu, linksma. Dabar vaidenas, visokios užkerėtos šmėklos rodos... Jau kas nors bus, ir bus negero. *(Ineina Rudis).*

Scena 2.

RUDIS. Malonus bajoraiti, atėjau pranešti tau, kad atėjo vaisėna mūsų kaimynas, bajoraitis Zubris. Jau ant kiemo su tėvu kalbasi.

AŽUOLAS. Ar ištikrųjų?! Tai skubink jį pavadinti į rumą. *(Rudis išeina, pats vienas).* Kaip aš jo išsiilgau! Tikras jis didvyris! — Kodel-gi jie nesiskubina?

Scena 3.

(Ineina Žibuoklė ir artinasi prie Ažuolo).

ŽIBUOKLĖ. Broluži! Zubris ant sarčio atėjo mus aplankyti! Kaip aš džiaugiuosi!

AŽUOLAS. Aa... jau žinau ko taip linksma. Ar neplaka tau tik smarkiau širdužė? Sesužė, ir aš jo pasiilgau truputį.

ŽIBUOKLĖ. Bet, broluži, aš liudna. Bijausi, nors prie jo nesivaidentų. Reikia maldauti Praurimės, gal ji savo malonę mums parodys. *(Sudeda rankas, kaip maldoje, ir pakėlus augštyr pradeda melstis).* Visuresanti Galingas! Praurime Skajščioji, globoje mus laikanti nuo neatmenamų amžių! Šaukiāmės Taves, paliepk apleisti pastogę mano tėvelio pik-

tomsioms dvasioms. Praurime, globėja jaunų nekaltų širdžių, atsižvelgk ant manes! *(Girdisi bildėsis. Žibuoklė staiga kruptelia).* Broluži, eiva pasitikti svečius.

Scena 4.

(Ineina linksmučiu Stangvila ir Zubris).

STANGVILA. Kilpose radau gražų paukštelį, kurį paliuosavęs atvedžiau jums parodyti. O gražus šis paukštelis-svetys, raibas, it genys, narsus, it liutas.

AŽUOLAS. Sveikas, Zubruži! Kaip tavęs išsiilgau. Nors kartą atėjai pas mus. Galėsime dar į medžioklę joti.

ZUBRIS. *(Į Žibuoklę).* Sveika, radastėle. Plaukeliai, it lino pluoštai, geltoni, žaliųjų rutelių vainikas juos dabina. Dieną ir naktį rymojau-dumojau, kol mano žirgelis nepribuvo, it sakalas ant jūsų kiemelio.

ŽIBUOKLĖ. Kaip aš džiaugiuos. Kodel gi jūsų seselės nepribuvo kartu? Kaip jūsų tėveliai begyvuoja?

ZUBRIS. Tėveliai-sengalvėliai siunčia jums labas dienužes. Seselės-audėjėlės, linelius rauna, gal atskris kada nors, it gulbės sniegenėlės.

STANGVILA. Ką jau tarp savės šnekučiuojatės, duokite svečiui pasilsėti.

ŽIBUOKLĖ. Taip ilgai nesimačius, malonu ir pasikalbėti.

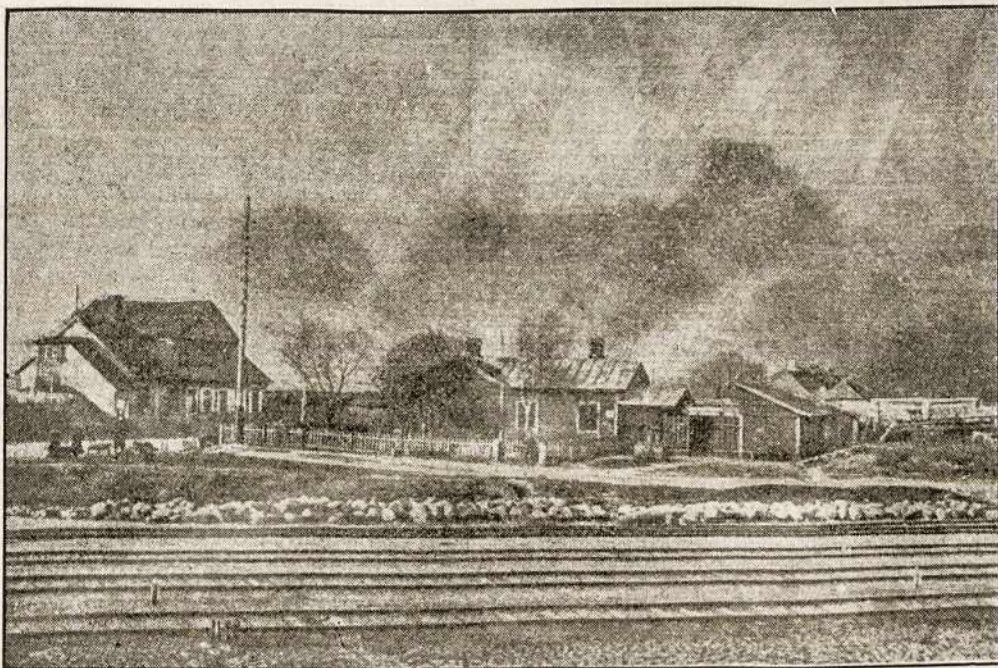
AŽUOLAS. Kodel nesimato motušės. Sesyte, pašauk ją!

ŽIBUOKLĖ. Gerai, broluži. *(Išeina).*

STANGVILA. Artinkis prie stalo. Gal kelionėje ištroškai, gal radai išsekusį upelį, tad-gi čion galėsi troškulį numalšinti midumi. *(Eina prie stalo).*

ZUBRIS. Bet-gi ištikrųjų šiuosmet ir kaitrą, kokios dar žmonės nuo senai neat-

Geležinkelio stotis, nuo kurios matomas degančio Šiaulių miesto reginys.

mena. Man rodos, tokį metai ne prieš gerą. Nors Laumės juosta nusileistų ant žemės.

STANGVILA. (*Pripylęs ragą, paduoda Zubriui*). Na, jaunas didvyri, tuštink ligi dugnui už sveikata narsių mūsų kareivių.

ZUBRIS. Ačiū, narsus bajore. Bet turiu užlaikyti šventą paprotį musė bočių — pirmą užgėrį reikia išleisti ant aukos dievams. (*Pila truputį žemėn. Į Stangvilą*). Gyvuok, drąsus tėvynės karžygi!

STANGVILA. (*Pripila sau*). Lai Visurasantis tavo vardą garsina po visą Lietuvą, kaip pavyzdingo tėvynainio! (*Išgeria ir pripylęs paduoda Ažuolui*).

ZUBRIS. Ažuole, ar dar neužmiršai apie garsų mūsų žygį prieš gudus?

AŽUOLAS. Mano kardas dar liudija apie tai.

ZUBRIS. Bet kur-gi dingo radastėlė, kodėl jo čia nesimato?

Scena 5.

(*Ineina Žibuoklė ir Dangeruta*).

STANGVILA. Na, Ruta, matai kokį gražų svetį turime, o tu kur pasislėpus buvai?

DANGERUTA. Sveikas, baltas dobilėli. Geri dievai tave atnešė pas mus. Kas pasaulyje

dedas? Gal kokią žinužę mums turi? — Gal Milda sužadinus tavo širdį visai čia atsiuntė tave! Kaip aš Taves išsilgau! Koks išbujojęs! Rodos, senai jį ėion ant rankų nešiojau mažutėlį (*bučiuoja*), o dar koks gražus siubuonėlis, it ažuolas šimtametis. Ar jau gėriai, ar pailsėjai, dobilėli? (*Į Stangvilą*). Sakale, ar liepiai prižiūrėti jo žirgą, ar įsakiai pagirdyti šaltu, tyru šaltinėlio vandeniū, ir pašerti baltomis avižomis.

STANGVILA. Tu, rutužė, nesirupink apie tai, bet žiurėk, kuomi svečią geriaus priimti. (*Tuo tarpu Žibuoklė sukinėjas aplink Zubrį*).

ŽIBUOKLĖ. Motušė, ar negražiai Zubris atrodo?

DANGERUTA. (*Priėjus antru kartu glosto*). Plaukeliai koki gerbeniuoti, tartum lino pluoštai. Na, kas-gi dedas margame pasaulyje?

ZUBRIS. Oi daug žinių-žinelių pasaulyje girdėjau. — Iš keturių kampų-šalių pučia vėjai — ir vis ant mūsų šalelės. Skaudu mano sielai, norėčiau po jusų pastoge ilgiau paviešėti, bet turiu pildyti valią tėvelių. Atlikęs priedermes, turiu koveikiausiai grįšti namo. (*Visi nusteba*).

STANGVILA. Sakyk, kame dalykas!

ZUBRIS. (*Visai šaltai*). Tetušis pasiuntė mane persergėti saugoties kaimyno Vilko, nes pas jį dažnai lankosi žmonės ne mūsų šalies. — Užvakar, temstant, mano tetušis matė du vokiečių raiteliu išjojant nuo jų kiemo. — Tur but jis mano buti išdavėju mūsų šalies. Jeigu atsilankys, saugokite jį ir ruoškites slaptai prie karės. Atlikęs visą užduotį, joju atgal. (*Numauna nuo piršto žiedą*). Žibuoklė, imk šį žiedą. Gal man teks joti į karę. Žusiu, atminčia tau bus, grįšiu, Milda palaimins.

STANGVILA. Dievai, ar-gi neprijaučiau nelaimę? Ne prieš gerą vaidenos.

ŽIBUOKLĖ. (*Apsikabinus Zubrį*). Joki į karę ir drąsiai statyki krutinę priešams už tėvynę!...

AŽUOLAS. Jeigu tėvynę reiks ginti, abu josiva į karę.

DANGERUTA. Vai dievai, dievuliai, kur aš priglausiu žilą galvelę. (*Verkia*).

ZUBRIS. Likite sveiki! Turiu Pagirių Visgirdai apie tai taip-pat pranešti.

STANGVILA. Keliauk, sveikas! Laimingai! Sugrižęs, pasveikink tėvus mūsų vardu. (*Lydi*).

Uždanga nusileidžia.

Scena 6.

(*Scena ta pati. Nuo stalo viskas nuimta*).

STANGVILA. (*Žymiai susirupinęs. Vaikščioja ir vienas su savimi kalbasi*). Ar galėjau kada nors tikėti, kad Vilkas, Lietuvos pilietis ir bajoras, pasiduos vokiečiams. Negalimas daiktas. Tai melas gal. Aš jo tėvus gerai žinau ir kartu su jo tėvu kariavome prieš tuos pačius kryžiuočius, o šiandien, jo sunus jiems tarnauja. O ne... ne, tai melas! O jeigu taip... Jo namus dumais paleisiu, išgriausiu visą pilį: akmenis ant akmenio nepaliksiu. Neniekins doros ir inpročių mūsų bočių. Nerustins dievų mūsų šalies.... Neramu.... Liudna sielai... Vaidenas.... (*Atsisėda ir nuleidžia galvą. Tuo tarpu ineina Žibuoklė*).

Scena 7.

ŽIBUOKLĖ. Tetuši, ką tas reiškia? Prieš ką tasai begalis liudėsis! Ažuoliukas labai nusiminęs išjojo, bet kur, nežinau.

STANGVILA. Žinai, jaunas, nerimsta ir namieje nenusėdi.

ŽIBUOKLĖ. Šią naktį ir vėl mane vargino sapnas. Zubrį regėjau kraujuose plaukio-

jantį. Kraujas, man ding, reiškia kerštą. Ar ne taip tetuši?

STANGVILA. Taip, dukružė. O man ar tik nereikės lipti ant Anapieliaus augšto kalno. Įsitėmyk, Vilkas tėvynės pardavėjas, ir dar Lietuvos bajoras. Dukružė, kraujas stingsta gyslose... to mano siela neperkentės, kad Lietuvys išdrįsta stoti priešais savo motiną Lietuvą!... Kur Rudis? Pašauk jį skubiai! (*Žibuoklė, nusiminus, tyliai išeina*). Sulaukiau laikų! Sunku perkentėti! Aiškiai matosi žliugimas mūsų šalies! Matau... jau artinasi pra-keikimo valanda.... (*Tą ištaręs, griuna ant suolo*).

Scena 8.

DANGERUTA. (*Tuo tarpu inėjus*). Praurimė! Kas su juomi yra? (*Prie jo priėjus*). Sakale, kas tau yra? Ar kokia nelaimė vėl su tavimi atsitiko!? Ar ką baisaus matei? Kelkis, sakale!

STANGVILA. (*Atsipeikėjęs*). Kas čia taip ramiai kalba?... O! tai tu, Ruta! Man dabar gera. Jau buvau prie Anapieliaus kalno. Regėjau didį smaką.... O, taip nyku.... Miglota visur.... Tu, Ruta, girdėjai? Vilkas susinešė su kryžiuočiais. — Jis parsidavė jiems! Draug su jais įsmeigs tėvynės širdin kardą.... — Aplink tamsu.... girios braška. Vaitoja giltinė... Ant dangaus raudonas kalavijas švyto... karė... (*umai*). Ir taip, karė! Rytoj turėsime išaštrinti kardus ir pagaminti maisto kareiviams.

DANGERUTA. Ir kam tas viskas? Tos tuščios svajonės! Kardas, ugnys apšvies tėvynę. Griuvėsiai, pelenai bus turtas jos! Ar gims jauna deivė iš jų? Gims... Bet kada?!... (*Apsidairius*). Rodos, pas mumis kas atjoja, girdėti žemės dundėjimas.

STANGVILA. Tai Ažuolas grįšta. Buvo išjojęs, Žibuoklė sakė.

ŽIBUOKLĖ. (*Ineidama draug su Rudžiu*). Tetuši, ve pašaukiau. Ažuoliukas jau sugrižo — labai nusiminęs.

STANGVILA. Gerai, dukrelė, eiki pasitik broliuką, suramink jį... Žinai, jam ir-gi Tėvynės likimas rupi...

ŽIBUOKLĖ. Užjaučiu jam. Bėgu pas jį.

STANGVILA. (*I Rudį*). Klausyk, mano ištikimas tarne! Prisakyk peržiūrėti ginklus, išveisti kalavijus ir išaštrinti kardus. Prisakyk 100 naujų nukalti tyro plieno. Prisakyk šeškui geriau šerti žirgus ir ant nakties vartą statyti!

Iš tremtuolių lietuvių moksleivių gyvenimo.
(Moksleiviai liudi prie karsto mylimos draugės).

RUDIS. Viską atliksiu ištikimai, valdone. Rudis visuomet buvo ištikimu net didžiausiose nelaimėse.

STANGVILA. Gerai, mylimas mano bičiuli. Ligi giltinė tave neatlankys, bus tau pas mane kampas. Dabar-gi skubėk pildyti mano paliepimą!...

RUDIS. Klausau, valdone. (*Lenkiasi ir išeina*).

STANGVILA. (*I Dangerutą, kuri nusi-minus vaikštinėja*). Na, ko-gi tu nusiminus: moterys nekariauja, tik namus daboja.

DANGERUTA. Nebus jūsų — nebūs nei ko saugoti...

Scena 9.

(*Ineina Ažuolas, sušilęs, nuliudęs*).

AŽUOLAS. Ką jūs, tėveliai, čia veikiate?

STANGVILA. Keistas klausimas! Mes tai kalbavos, bet kur tu skrajojai ant juodbėrio? Ar tik ne pas žydrakę!

AŽUOLAS. Ne tas man dabar rupi, kada priešai apnyko Lietuvą. Paklauskite, kas man teko regėti.

DANGERUTA. Sakyk, sunuži!

AŽUOLAS. Buvau nujojęs į Pagirį. Umai sustojau ir dairausi. Tur but, dievai tą daleido. — Štai, žiurau, joja trys raiteliai tiesiai link manes. Nebetikiu savo akimi. Žirgas pradėjo prunkšti. Manau, ne prieš gerą. Bet kas tie trys raiteliai? Štai-gi: Vilkas ir du vokiečių broliai. Kraujas

apmaudoje sustingo. Negalėjau nei žodžio ištarti. Bet apsvarščiau, kad užmatę manes nenudėtų — tuojaus pasukau žirgą nuo kelio į krumus. Prajojo išlėto linkon Prusų rubežiaus. — Tur but, tas išdavikas nori tuos kraugėrius partraukti ant mūsų šalies. Vargas jam. Ši kardą įsmeigsiu jo širdin, arba kaip šunį liepsiu pakarti.

STANGVILA. Telaimina tave dievaitis Kovas, kad myli savo šalį. Bet, sunau, mes seni, patyrę žmonės, nereikia umai karščiuotis, bet protingai ir sumaniai viską apsvarstyk. Turime viską nuodugniai ištirti. Šiandien siųsiu šešką pas vaidilą Gintautą, reikia jo paklausti apie tai. Ak jis žino dievų valią ir patars, ką daryti.

DANGERUTA. Tai ko mano žila galvelė sulaukė! Lietuvos vaikai pasiduoda už vergus plėšikams. Skaudu tokių žinių klausyti. (*Išeina vakarienės taisyti*).

STANGVILA. Aa... dabar suprantu, ko taip baisiai varnas krankė: tai prieš praliejimą kraujo! (*Girdisi neaiškus dundėsis*).

AŽUOLAS. Dunda, kaip ir kas jotų ant žirgo. (*Eina prie lango*). Vilkas pas mus! Ko norėtų tas vokiečių tarnas nuo mūsų? Lai Perkunas jį trenkia už išdavystę tėvynės...

STANGVILA. Sunau, buk tvirtavalis. — Neišsiduok ką žinąs, gal buti klaida.

AŽUOLAS. Jau čia aiškus dalykas — nereikia nieko nei sakyti. Aš greit su juom galus sudursiu.

STANGVILA. Ažuole, inpročiai mūsų bočių po namų stogu nors didžiausiam priešiui neleidžia pikto daryti. Eiva pasitikti. Nuduokiva nieko nežina apie viską. (*Išeina pro dešines duris*).

Uždanga nusileidžia.

Scena 10.

(*Scena ta pati. Girdisi bildėsis ir šnekučiavimasis bei juokavimas. Ineina Stangvila, Vilkas ir Ažuolas*).

VILKAS. Senai buvau pas tamstas. Ant Praurimės šventės du metai sukaks. Kaip viskas atsimainė, — nieko nebegaliu pažinti. Kaip gyvuoji narsus mūsų valdone? Kaip žirgai tavo stoniniai?

AŽUOLAS. (*I šali, ironiškai*). Jam žirgai mūsų rupi. Ar tik nenorėtų jų vokiečiams pavesti!

STANGVILA. (*Rimtai*). Mūsų padangėje saulė skaidriai šviečia, bet kas dedas jūsų padangėje? Ar ne kyla audra nuo saulėleidžio?

VILKAS. (*Nieko nepaisant*). Jei kyla audra, tai bus ir lietaus. (*Pažvelgęs į stalą*). Ašotis su midumi. Malonu išgerti už sveikatą mūsų valdovo. Bet kodėl valdone daugiau nesimato šeimynos narių: nei šviesios valdonės, nei gerbeniuotos žalios rutelės Žibuoklės? (*Pila midų į ragą ir iškėlęs kalba*). Buk sveikas, narsus valdone. Neužilgo gal vėl reiks susitikti, ar viešėti po jūsų viešinga pastoge. (*Tą ištaria su pašėpimų*).

STANGVILA. Kas link susitikimo, tai vieni tik dievai težino. O kas-gi naujo pas jus?

VILKAS. Viskas gerai, tik girdėjau buk lietuviai rengiasi užpulti vokiečius. Aš nepatarčiau jiems to daryti, nes vokiečiai stipresni ir vistiek lietuvius nuveiks. Juk vokiečiai mums blogo nenori. Jie nori mums naują mokslą, šviesą atnešti. Ar-gi mes ne tamsūs, kad pasidirbę medžio stabus ir garbiname juos. Vokiečiai mus apšvies, tik mes turime jiems pasiduoti.

AŽUOLAS. (*I šali*). Jau viskas paaikškėjo. (*Garsiai sarkastiškai*). Taip, jie mus apšvies, kaip apšvietė brolius Prusus, kuriuos baigia skersti! (*Surinka*). Liaukis taip kalbėjė! Kris tavo galva, kryžėvių vergė! (*Užsi-moja kardu*).

STANGVILA. Ažuole, padėk kardą! — Dievai uždraudžia sveičiui bloga daryti. Už

sulaužymą jų valios, ar įstatų jie mus skaudžiai nubaustų. (*Ima už kardo ir liepia padėti*).

AŽUOLAS. Gerai tėve! Padedu kardą, bet ant mūsų tėvų šalies neišdrįs piktžodžiauti šitas kryžiuočių vergas! Užmokėsi savo krauju paniekinimą mūsų šalies. Galėsi vergauti jiems, išsinešęs iš mūsų Lietuvos žemės. Čia tokiems nėra vietos.... Šalin iš mano akių, kad nematyčiau tavęs daugiau!...

STANGVILA. Sunau, nurimk! Tokia dievaičio Kovo valia!

VILKAS. Tokiu budu aš prasišalinu. Norėjau jums gero padaryti, kad ir jūs pažintumėte tą jų mokslą. Tad neužilgo mes priversime jus tą padaryti.

AŽUOLAS. Pažinti mokslą tų, kurie kardų ir ugnimi naikina mūsų šalį?! Terioja turtus ir žudo nekaltus žmonės?! Ir tu likai jų pasekėjų?! Tu niekšas, vergas, nevertas vardo lietuvio!... Tau čia nėra vietos.... (*Išeina prisirengti medžioklėn*).

VILKAS. Apsvarstykite gerai. Aš jums gero velinu. Nors mane, valdone, inžeidė tavo sunus, bet aš, kaip sekėjas kryžiuočių mokslo, atleidžiu jam. Dar-gi pranešu, kad už dviejų savaičių bus vaisės mūsų pilyje: bus daug bajorų ir šiaip svečių. Mano valdonas prašė jūsų butinai pributi. (*Pila midų į ragą ir geria*). Ant kelionės reik išsigerti. Tikiuosiu, jūs ragausite mūsų midaus. (*Išeina*).

STANGVILA. (*Lydėdamas*). Gal ir gersime, o gal ir kraujuose skęsime. Žinau, kokios tai bus vaisės: gaisrai švies, o kraujas klanais tekės... (*Šaukia*). Ėi, Rudi! (*Ateina*). Įsakyk Šeškui paduoti bajorui Vilku žirgą ir pro vartus praleisti.

VILKAS. Na, lik sveikas, valdone. (*Išeina*).

STANGVILA. Lai tave laimina Graitas ir nušviečia tavo apakusį protą. (*Sugrižta nuo angos ir stoja ties stalu*). Jau žuvo vienas — Lietuvos vaikas... O laikai, — neperkęsiu senas! Smugis mano gyvybei, kada matau, kaip Lietuvos vaikai pasiduoda vokiečiams. Perkune Galingas! Pasirodyk, kad esi! Išgrusk tuos piktadėjus. O, Visuresanti skaudi, tai bausmė! Kas-gi tave galėjo taip užrustinti?! Jau nyksta mano jėgos.... Matau... matau, jau netoli ta valanda, kurioje užtams Lietuvos saulė. Jos sunų dėjuos išsklaidyti po visas šalis.... Jau netoli toji valanda... O, kaip baisiai kranksi varnai... Lietuva ugnyje... (*Sėdasi šale stalo ir galvą nuleidęs lyg užmiega. Tuo tarpu lėtai*

ineina Lietuva, kaip visuomet juodai apsirėdžius).

Scena 11.

LIETUVA. (*Inėjus į vidų dairosi ap- link*). Visur nyku.... Aš viena apleista.. Tam- suma. Žiburėliai tik bliksi: — tai paskutinė ma- no gyvybė.... (*Dairosi. Pamato Stangvilą*) Štai paskutinis mano sunus ir tas snaudžia. Tegul ilsis jis ramiai. Jisai jau nuvargo kovodamas del mano gyvybės. (*Priėjus išlengvo bučiuoja galvą, tardama*). Ilsėkis ramiai! Jau nekartą del manes kraują savo liejai... Visur nyku... Tik vien šmėklos slankioja. Kodel-gi aš daugiau nematau savo sunų. Kur jie? Jie kapuose il- sis, o kiti nenori buti mano vaikais!... (*Ener-*

gišku balsu). Ar ilgai reiks buti likimo už- keikta?!... (*Rankas pakelia augštyr ir išlėto išeina*).

STANGVILA. (*Pro miegą*). Ažuole! Tu čia? Kur buvai? (*Pakėlęs galvą*). Čia nieko nėra! Tai man sapnavos, nors rodos, ištikrųjų čia kas buvo. Aš balsą girdėjau!... Bet kur-gi Ažuolas. Ko jis taip umai išjojo. Aš jį jau ži- nau. Jis ką nors užmanęs: akys spindėjo it in- erzinto šerno. Kad nors jis nesusitiktų su Vil- ku. Širdis ką tai negero nujaučia. Kodel šian- dien nieko nesimato, nei Ruta neateina. (*Išei- na*).

Uždanga nusileidžia.

(Bus daugiau).

GRĮŠ TĖVYNĖN...

Parėjo Jonas iš darbo nuvargęs, sun- kus, tokiaime jautime, kada kiekvienas nervas rodo paklusnumą, kiekvienas muskulas atsisako veikti prie užsiėmimo ir rodosi iširs, išsiskirs kas sau.

Kur dingo užsidegimas ir tos lakios, drąsios ir pasirūžimo kupinos mintys? — Darbas virš spėkų, troški dirbtuvė ir ma- šinos sugėrė, ištraukė kaip kuno, taip ir dvasios pajėgas. Dar tiek panašaus darbo, tiek troškinančio dirbtuvės kvapo ir dun- dėsio — iš jo paliks vien griuvėsiai...

“A!... Sunku! Norėjai Amerikos, no- rėjai susisukti svetur sau lizdą, pažinti pasaulį!... Kentėk! Kentėjimai yra gyve- nimu, nes kentėdamas išmoksi geriau ap- kainuoti laimę ir gyvenimo grožę!...” Taip išmėtinėja jam patyrimas.

Kentėk! Laikykis, o gausus patyri- mu išeisi iš tos gyvenimo mokyklos, gud- rus ir tvirtas dvasioje...

Įslinko Jonas grįėion, įvirto lovon ir negalėdamas užmigti, pagrimzdo svajo- nėsna. Virto pusmiegiu, o siela ėmė lekio- ti, mėtytis ir svajoti...

Lauke kaukė audra, siautė sniego puga. Girdėjosi vien bildėsis, gailus vėjo dejavimas kamine ir stogo palėpiuose, tarsi butų skrajojimas bei trypimas ne- matomų dvasių, tai silpnas, tai kartais triukšmingas lyg virtės visų sutartinu su- kilimu. Liudnai ošė medžiai, be lapų, be priedangos, skaudžiai plakami žiemos au-

drų. Langai nudažyti nuostabiais nenatu- raliais medžiais ir gėlėmis vaizdino lyg butų išrasti kokioje mistiškoje pasakoje...

Gyvesnė nuovargio srovė ištraukė Joną iš svajonių. Apsivertė kitu šonu. Sū- dejavo, ištarė keletą neaiškių, ruščių žo- džių. Ir staiga atsiminė, kad rytoj vėl reiks eiti į darbą, reiks vėl stoti prie ma- šinos rato, kuris jį vėl negailestingai kan- kys, ištems, traukys ir sukims. Mato jis save, it stygą ištiestą... Prakaitas aplieja akis, veidą, burnoje sausa, krutinė triuk- šmingai kvėpuoja, kraujas bėga į galvą, apkvaista ir lyg kokia kieta oda užsivel- ka smegenys, rankos dreba, širpuliai smaigo ir varsto kuną. Už valandos jam įsakoma eiti prie kito rato, kur reikia dar labiau įsitempti, o aplink dar baisnis užėsis, spiegimas ir boso-perdėtinio pikti žvilgsniai ir perspėjimai.

Sunkenybė ir išniekinimas sukelia nepasitenkinimą. Gimsta toje valandoje žvėries jautimai ir sviedžia savo užsiėmi- mą šalin, meta dirbtuvę ir eina kitur dar- bo jieškoti...

Dar gyviau suvirpo. Ak, kiek jau iš- kentė, kiek patyrė nuo to laiko, kuomet atsiskyrė nuo savo žemės, nuo arklo.

Pragaras!... gaila gyvasties!... Ka-ka ka...

Ką-gi daryti? Toks, mat, likimas.

Ir tečiau nepulė dvasioje. Atkakliai grumėsi su sunkenybėmis, mokinosi, sten-

gėsi vis sliuogti augščiau, taisyti bei gerinti savo buvį. Tame siekime spėkų davė Tėvynės meilė ir viltis sugrįžti ten, į savo kraštą, prie savo žemės, kuri jį viliojo ir traukė. Ir štai dabar dvasia iš jos traukia sau gyvybę ir ištvėrmes. Atminimai! Nuostabūs atminimai!... Jie jo sielą gaivina.

Staiga kažkas jį išmeta, kelia augštin ir ten turi... Ten, iš užu kito grįčios kampo, pro gamtos balsus atleikia maloni, gili, nekaltos sielos melodija:

“Kaip-gi gražus, gražus rutelių darželis,
Pilnas jau prisėtas žalių žolynų;
Dailiai aptvėrė jį mano brolelis,
Užtat jam vainiką nupint ketinu’...”

A! Tai mėgiama dainelė jo mylimos sesutės, kuri sunkiausiose ir liudniausiose valandose linksmo jį dainomis. Ir štai rodosi jam, jis esąs Tėvynėje, savo gimtame sodžiuje. Gegužis, tas nuostabus Lietuvos mėnėsis pilname. pražydėjime savos gražybės! Visur žalia, gėlės, vilnimis linguoja tik nuo žemės atkilę javai. Banguoja it jurės, bet tos bangos nebaisios, tik traukiančios savo maloniu šlamėsiu, lyg paslaptinga kalba, išreiškiančios garbę visados Tvėrėjuj, jos lenkia nužemintai galvas prieš Jo Didybę ir prieš žmogų, kuris yra Jo paveikslu. Sodai apsidengę patalais lapų ir žiedų, kuriuose maudosi puškuoja darbščios bitės ir renka medų. Visa tai rodos šipso jam prielaikumui. Gandrai antai suka eilėmis ratą, varnos manevruoja, kragždės, it vilyčios, varsto orą...

Sodžius, Lietuvos sodžius! Jis toks malonus! Jame taip miela, taip gera gyventi. Brangus jis, kaip gyvastis krutinėje! Sėdi Jonas sodne ir klausosi tos nuostabios gamtos muzikos ir supranta ją ir kalba su jąja.... Žino, ką jam kalba beržas, linguodamas šakomis ir virpėdamas lapais, žino, ką kalba upelis, bėgdamas pro akmenis ir kietus krantus...

O ten linksmiasi jaunimas, iš jaunų krutinių plaukia galinga, viltinga dainos melodija, kuri gaivina ir seną ir jauną, sveiką ir besveikatį, linksmą ir nuliudusį!...

Išblaivėjo Jono mintys, nubėgo svajonių miegas. Viskas išsireiškė tikrumoje. Atsiminė, kad siaučia baisi karė, kuri ketvirtus metus jau slėgia, naikina jo Tė-

vybę, jo tėvyškę. Atsiminė, kad ta baisioji karė jau daug permainų pasaulyje įvykdė ir daug dar žadanti įvykdinti. Visų-svarbiausias iš po jos nežmoniško, bausaus darbo Jono sielai išėina Lietuvos laisvės obalsis. Kelių šimtų metų giliausias ir brangiausias tautos troškimas gauti gyvybę. Ta gyvybė gaivina visus Lietuvos vaikus, likimo rankos išmėtytus, išblaškytus įvairiuose pasaulio užkampiuose!

— Grįškite Tėvynėn—jai pajėgų reikia!—pagavo jį Lietuvos balsas.

— Grįšiu!—iš pat gilumos širdies išsiveržė atsakymas.

Audra draskė langą, tarsi ir jį liudijo Jono žodžiams: Grįšiu, grįšiu!...

Pageltęs Lapelis.

TURI RACIJĄ.

Leiba: Ui vai! Kokios nešvarios tavo kojos, Iekau!

Ickus: Niu, o tavo dar biauressnės.

Leiba: Tu neišmanėli, juk aš 10 metų nesnis už tave.

TEISME.

Teisėjas: Tai ponas Kratinį prisipažistate prie kaltės?

Kratinys: Atsiprašau pono teisėjo! Aš visų-pirma norėčiau išgirsti, ką liudininkai pasakys.

MOKYKLOJE.

Mokytojas: Kiek žvaigždžių danguje?

Mokinys: Du tukstančiai.

Mokytojas: Asile, nežinai. Gausi vienutę.

Mokinys: Tai kiek-gi yra, pōnas mokytojas tepasako?

Mokytojas: Nežinoma.

TEISME.

— Bijok Dievo! Trisdešimts metų su žmona gyvenus ir nori dabar atsiskirti?... Ne, ne!

— Ponas teisėjas stebisi, kad to ankščiau nepadariau?!.... Ką padarysi, visgi geriau kad ir vėliau, negu niekados.

PO DARBUI.

Piktadaris: Jei dar vienas toks įsilaužimas, galėčiau gyventi kaip pavyzdingas žmogus.

Balsas iš Tėvynės.

Ar girdit, sunai, kaip jus šaukia
Močiutė prislėgtu balsu;
Išdžiuvusios rankos jos laukia
Pagelbos?!... ji miršta... baisu!

Ji šaukia: "O Dieve Gerasis,
Negi neb'išgirs jau sunai,
Nejaugi jau kapas šaltasis
Priglaus, o priglaus amžinai!...

Sveika išlikau aš nuo amžių
Baisiųjų, didžiųjų kovų;

Didžiausi nors priešai belaužė—
Gyva išlikau dar nuo jų.

Suneliai brangieji, suneliai,
Paduokite ranką greičiau!
Nenoriu dar mirti, vaikeliai,—
Mirtis nors vis eina greičiau!

Vilties dar pilnutė krutinė;
Kad stosit pagelbon visi,
Prašalinsit šmėklą mirtinę,
Ir grįšit prie manes sveiki!

L. Šilelis.

SVARBU ŽINOTI.

Mūsų liaudis, ypač katalikai, perka knygas vadinamas "Biblija arba Šv. Raštas Seno ir Naujo įstatymo." Ta knyga yra išleista Berlyne Liuteronų Draugijos ir, žinoma, liuteronų dvasioje.

Tie mūsų žmonės, dažniausia negirdėję ir neskaite to vadinamo "švento rašto", ima jį — perka ir skaito. Iš to skaitymo išeina blogos pasekmės. Vienas nesuprasdamas budo, kaip Bibliją reikia skaityti, kitas atrasdamas kai-kuriuos dalykus arba punktus klaidingai išdėstytus, ingija klaidingą nuomonę. O paskui tokie sako: "O, girdi, aš Bibliją skaičiau, ten taip ir taip rašo, ten šventas raštas ir viskas teisybė." Ir tokius sunku perkalbėti. Ant galo išeina didžiausiais pliovotojais visa-ko, kas tik religiška bei katalikiška.

Lietuviai savo kalboje turime Šventąjį Raštą tik naujo įstatymo, sulietuvintą vyskupo kunigaikščio Juozo Gedraičio, kurio antrą laidą apspausdino savo kaštais kunigai: S. Pautienius ir A. Staniukynas, 1906 m.

Senajo įstatymo Šv. Raštas arba Biblija buvo išguldoma iš graikų ir lotynų kalbų lietuviškojon Kauno dvasinės seminarijos profesoriaus—kun. Skvirecko. Bet karei užėjus, rodos, tas sunkus ir šventas darbas liko sustabdytas. Labai svarbu įsitęmyti kiekvienam, kad Šv. Rašto skaitymas reikalauja didelio atsargumo ir apsižiurėjimo, kad vieton tikro-

sios Šv. Rašto knygos, nepaėmus jo falsifikacijos. Geriausia tame reikale pasiklausti tikėjimo atstovų, kurių patarimas čia yra naudingas.

J. K. Mikas.

DR. GRAIČUNAS — DVIVEIDIS.

"Vytis" No. 1 paduoda "Liaudies Universiteto" autoriaus informacijas su jo paties **prierašais**, iš kurių pasirodo D-ro raginimas Vyčiams "atskyrai tobulinties be pagelbos gerb. kunigų"... Gi tuo pačiu laiku siuntinėja tuos pačius pakvietimus ir kunigams maldaujant jų pagelbos, jų dolerukų.... tiktai be jokio prierašo. Medice cura teipsum! (Gydytojau, pagydyk pats save!).

Kunigas P.

Sausio 14 d., 1918 m.

Gerbiamoji Redakcija:

Štai šitame laiške inведу \$10.00 "Vyčio" spaustuvės įrengimui. Atjausdamas tą taip prakilnų sumanymą, pasižadau ir vėliau dar kelis dolerius paaukoti.

Su tikra pagarba,

Vincas Rimgaila,
Philadelphia, Pa.

Redakcijos prierašas. \$10.00 "Vyčio" spaustuvės įrengimui gavome. Geidžiame, kad ta auka būtų paskatinimu kitiems remti svarbų darbą.

J. K. SAKALAUŠKAS,

L. Vyčių 25 kuopos, Cleveland'e, pirmininkas, eilių rašytojas ir katalikiškų laikraščių bendradarbis.

**CENTRO RAŠTININKO 4RIŲ MĖNESIŲ
FINANSINĖ ATSKAITA.**

Inplaukos:

Už rugpiūtį:

Centro lėšų	\$39.92
Už Organą	209.88
Už "Vyčio" apgarsinimus	5.00
Už ženklelius	14.50
Paskolų	50.00
Už finansines knygas	2.50
..... Viso labo	\$321.80

Už rugsėjį:

Centro lėšų	\$23.02
Už organą	142.98
Už ženklelius	22.00
Už konstitucijas	2.98
"Vyčiui" aukos	17.00
Už finansines knygas ir lapus knygoms	5.75
..... Viso labo	\$213.73

Už spalį:

Centro lėšos	\$52.75
Už organą	253.99
Už "Vyčio" atskiras prenumeratas	6.95
Už "Vyčio" apgarsinimus	5.00
Už parduotus ženklelius	21.00
"Vyčiui" aukos	22.00
Paskolos "Vyčio" spaustuvei	180.00
Už finansines knygas	4.50
..... Viso labo	\$546.19

Už lapkritį:

Centro lėšų	\$18.80
Už organą	97.45
"Vyčio" prenumeratos	6.63
"Vyčio" pagarsinimai	3.40
Už ženklelius	20.10
Už konstitucijas	3.80
Už finansines knygas	2.50
..... Viso labo	152.68
Sudėjus visų keturių mėn. viso inplaukų	1234.40

IŠLAIDOS:

Už rugpiūtį:

P. Mulevičiui už per klaidą įrašytas duokles	\$1.50
"Draugui" už atspausdinimą "Vyčio" No. 14 (34)	80.25
Centro Raštinės išlaidos	7.76
"Vyčio" viršelių vinieta	10.12
Laiškams 500 lapų popieros	2.50
Liet. Vyčių 48-tos kp. Teatr. burelio klišė	6.69
Liet. Vyčių V-jo Seimo delegatų klišė	7.00
..... Viso labo	\$115.82

Už rugsėjį:

Redake. ir adm. užlaikymas	\$70.00
Administracijos išlaidos	14.95
Depazitas krasai už "Vytį"	15.00
Iždininkės išlaidos	4.96

..... Viso labo .....

Už spalį mėnesį:

Dainos "Oi, kaip mes ejom" klišė	\$2.65
"Draugui" už spaudą "V." No. 14 (35)	90.66
" " už spaudą "Vyčio" No. 15 (36)	90.66
Už kablegramą Šv. Tėvui per V-tą Seimą	6.25
Redake. ir adm. užlaikymas ir išlaidos	104.15
Agentui už "Vyčio" pagarsinimus	1.00
"Draugui" už spaudą "V." No. 16 (37)	92.66
L. V. 92-44 kp. Brooklyn'e atsilyginta ženkleliais	6.00
..... Viso labo	\$394.03

Už lapkritį:

Federacijai ir Tautos Iždui už 1915 m. ..	52.40
Tautos Iždui už 1916 m.	105.05
Federacijai už 1916 m.	21.01
Už spaudą "Vyčio" num. 17 (38)	100.06
Redake. ir adm. užlaikymas ir išlaidos ..	107.30
Už spaudą "Vyčio" num. 18 (39)	90.66
Depazitas krasai už "Vytį"	15.00
Iždininkės išlaidos už 3 mėnesius	15.19

..... Viso labo .....

..... Visų keturių mėnesių inplaukų ..

..... Visų keturių mėnesių išlaidų ..

..... Balanse .....

J. V. ALEKSA,

Centro raštininkas.

LIETUVOS VYČIŲ CONN. APSKRIČIO
VI-JO SUSIVAŽIAVIMO
PROTOKOLAS.

L. Vyčių Conn. Apskričio VI susivažiavimas įvyko šv. Juozapo parap. mokyklos rumuose, Waterbury, Conn.

Susivažiavimą atidarė dv. vad. kun. Valantiejus.

Susivažiavimo vedėju išrinkta J. Vaitekunas, pagelbininke — A. Petrauskaitė, raštininkais išrinkta: A. Liutkevičiūtė ir J. Bružas, mandatų peržiūrėtoju — K. Čibirka, reporteriu — O. Černauskaitė, maršalka — S. Danaitis.

Iš VII-tos kp., Waterbury, Conn. pribuvo šie delegatai: O. Černauskaitė, A. Petrauskaitė, J. Pucetaitė, L. Laurinaitė, A. Liutkevičiūtė, S. Danaitis, K. Skabeikis, J. Bružas, B. Gauronskis, ir Totoraitis; iš 37-tos kp. Bridgeport, Conn.: J. Juodis, M. Kavaliauskas, U. A. Matuzaitė; iš 6-tos kp., Hartford, Conn.: T. Špelis, A. Kučas, P. Geležiūtė, H. Rainiūtė, K. Tamošiūnas, V. Tamošiūnienė ir J. Vaitekunas.

Buvo svečių, kuriems suteikta sprendžiamas balsas: J. Gruštas, kun. Valantiejus, K. Pakštas, O. Stalionaitė, J. Stiklius, J. Kazlauskas, J. Dvileckis, J. Povilionis, K. Čiberka, J. Kovas, J. Adomaitis ir A. Dulskis.

Pereito susivažiavimo protokolas vienbalsiai priimta.

Inešimai.

Waterburio VII-ta kuopa ineša išrinkti kelis narius rupinties mažesniųjų kuopų padidinimu. Nutarta, kad mažosios kuopos reikale galės kreiptis prie didesnių artimųjų kuopų pagalbos rengiant prakalbas, vakarus ir t. p. Didesnės kuopos stengsis suteikti reikalingą pagalbą. Prie to svarstyta 42-tos kp. New Britain, Conn. dalykai. Po ilgų apsvaistymų, jei dvas. vadovas negalėtų pagelbėti, nutarta naudotis tam tikru V-tojo Kongreso protokole tilpusiu paragrafu.

Gauta laiškas nuo Centro vice-pirmininko J. Navieko su pasveikinimu ir meldimu, kad kiekvienas narys paaukotų po \$1.00 inkurimui Vyčių organo spaustuvės, kuris buvo priimtas gausiu delnų plojimu ir visi delegatai sutiko parvažiavę namo raginti — vykdyti tą prakilnų darbą. Prie to svarstyta, kokio formato leisti "Vytį". Apsvarsčius pasirodė, kad geriausia tinka leisti žurnalo formoje, bet maž daug kiek padidintą. Čionais kreiptasi prie p. K. Pakšto, kuris nurodė kiokioj formoj tinkamiausia "Vytį" leisti.

K. Pakšto rezoliucija: "Kadangi Amerikos lietuviai savaitinius, tris kart savaitinius ir kasdieninius laikraščius jau turi. Kadangi labai svarbu lavinti, tobulinti jaunimo estetišką jausmą, tai L. V. Conn. Apskritys nutarė inešti L.

V. IV-jam Kongresui sumanymą "Vytį" leisti dvisavaitiniu, tokio-pat žurnalo formato nuolat gerinant turinį ir dailinant, gražinant išvaizdą".

2-ras inešimas: išrinkti atletikos organizatorių. Inešimas priimta ir išrinkta du organizatorių: J. Stiklius ir B. Gauronskis.

Hartford'o kuopa ineša sumažinti Apskričio mėnesines mokestis. Po svarstymų nutarta mokestis sumažinti. Dabar nario mėtinė mokestis bus po 6 c.

Kalbama apie gelbėjimą Vyčiams kareiviams. Nutarta, kad delegatai parvažiavę savo kuopose pakeltų tą klausimą ir taisytyų pagalbą, kokią gali.

Svarstoma apie dailės skyrius. Nutarta, kad valdyba pagamintų blankas išdavimui raportų kuopų dailės skyrių. Blankų sutaisyimas pavesta p. Siauriui.

Svarstoma Dr. Graičuno per K. Pakštą prisiųstas laiškas. Sutikta tą laišką palikti Vyčių busiančiam archyvui. (Nutarta labai gerai. Tas laiškas bus indomiu liudijimu, kokių daktarų lietuvių tarpe buta 20-ame amžiuje. "Vyčio" Red.).

Kalbama apie Vyčių gegužinę (išvažiavimą). Palikta valdybos rūpesnui.

Senoji valdyba išduoda raportus. Raportai priimta.

Renkama Apskričio nauja valdyba. Pirmininku išrinkta J. Bružas, rašt. — Ad. Liutkevičiūtė, izdin. — Ur. Matuzaitė, organizatorė — A. E. Petrauskaitė, pagelbininku — J. Juodis, izdo globėja — P. Geležiūtė.

Tuo laiku atėjo nuo J. J. Saurio telegrama, kurioje jis išreiškė gerus linkėjimus. Sveikinimas priimta delnų plojimu.

Posėdžiui pasibaigus, delegatai suėjo ant vakarienės, kurią įrengė L. Vyčių VII-ji kuopa. Laike vakarienės buvo renkamos aukos Vyčių organui. Po \$1.00 davė: kun. Valantiejus, Karkauskas, Jankauskas, A. E. Petrauskaitė, K. Pakštas, P. Geležiūtė, A. Kučas, V. Tamošiūnienė, H. Rainiūtė, K. Tamošiūnas, J. Bružas, J. Gruštas; viso labo surinkta 14.30. Pinigai perduoti Apskr. izdininkei U. A. Matuzaitėi, kuri persiūs Vyčių organui.

Nutarta L. Vyčių Conn. Apskričio išvažiavimo pelną, 21.88, paaukoti Vyčių organui.

Apskričio izdininkės raporto už 1917 m. ištrauka: Mėnesines mokestis atsiuntė šios kuopos: 1. 7-ta, Waterbury, Conn. — 5.50; 2. 37-ta kp., Bridgeport, Conn. — 3.90; 3. 6-ta kp., Hartford, Conn. — 16.80; 4. 42-ji kp., New Britain, Conn. — 3.00; viso 1917 m. mokesčių inplaukė 29.20; 1916 m. buvo 19.72; viso labo — 48.92.

A. Liutkevičiūtė,
Susivaž. 1-ji raštin.,

J. P. Bružas,
Susivaž. 2-sis raštin.

KAS JAUNIMO VEIKIAMA

NEW YORK, N. Y.

Moksleivių vakaras.

Sausio 5, 1918 m., Didž. New York'o Apskričio moksleiviai — butent: A. L. R. K. M. Sus-mo V ir IX kp., bendrai parengė linksmą vakarėlį. Scenoje statė "Nepadėjus — nér ko kasti." Veikalas pavyko gana gerai ir publikai juokų buvo įvalias. Be to buvo įvairių pamariginimų. Pirmiausia trumpai kalbėjo vietinis klebonas, gerb. kun. J. Šeštokas — apie mokslo svarbą žmogaus gyvenime. Jo kalba žmonėms labai patiko. Paskiaus kalbėjo Columbia universiteto studentas — Juozas Paulionis — apie bemoksliskumą mūsų jaunimo, ypač-gi mergaičių, užbaigdamas lietuviškosios liaudies nepasitikėjimu Amerikoje mokslą einančiu jaunimu.

Pagaliaus, N. Y. L. Vyčių 12 kp. choras, vadovaujant moksl. J. J. Simanavičiui, puikiai padainavo Vyčių himną, "Pasisėjau žalią rutą" ir ant galo, publikai sustojus, visi padainavo "Lietuva Tėvynė mūsų". Dainos ir abelnai vakarėlio programos susirinkusiai publikai patiko ir visi buvo patenkinti.

Po programui buvo šokiai. Kadangi išlaidos neperdidelės tebuvo, tai dar ir vakaro rengėjams — moksleiviams — paliko keletas dolerių. \$5.00 nutarta paaukauti org. "Moksl." Likusieji-gi bus apversti apskričio bendriems reikalams. A. L. R. K. M. S. V ir IX kp. nariai taria nuoširdų ačių Brooklyn'o L. Vyčių 41 kp. už prisidėjimą ir veikalo pastatymą, taip-pat ir N. Y. L. Vyčių 12 kp. už parengimą svetainės bei už gražų chorių padainavimą.

Linkėtina, kad ir kitų kolonijų moksleiviai įrengtų panašų vakarėlių liuoslaikiais.

Dalyvavęs.

NEWARK, N. J.

L. Vyčių 29-tos kuopos metinis susirinkimas įvyko sausio 7 d. Narių atsilankė gana didelis burys. Visi rimtai svarstė dalykus. Nutarė po Velykų surengti indomų koncertą.

Sumažinome mėnesinę mokesį. Pirmą buvo mokama po 15 c. į mėnesį, o dabar mokėjime 10 centų. Tai reiškia tik už organą. Ki-

tiems reikalams stengsimės uždirbti veiklumu.

Išrinkta nauja valdyba: pirm. — S. Mišionas, vice-pirm. — K. Dambrauskas, prot. rašt. — P. Daugžvardis, fin. rašt. — plė V. Bujanauskiutė, išd. — K. Krumėnas, kasos globėjais: — A. Masandukas ir J. Leinemonas, maršalka — J. Gvazdaitis, korespondentu — P. Daugžvardis. Taip-pat visiems skyriams išrinkta komisijos į kiekvieną po tris: Choro skyriun: J. Gvazdaitis, A. Stankiutė ir K. Krumėnas, Scenos skyriun: A. Masandukas, plė B. Aidukaičiutė ir J. Leinemonas; Literatūriškan skyriun: plė O. Belžiutė, J. Pelutis ir J. Sigal; Muzikališkan skyriun: J. Seireika, D. Savickas ir V. Akelaitis; Moterų rankų darbo skyriun: plė V. Matuliutė, O. Malakauskiutė ir A. Meldaziutė, Mokyklos skyriun: M. Jaškauskas, J. Leinemonas ir P. Daugžvardis.

Kuopos valdybon ir į visas komisijas išrinkta tinkami nariai, visi vienminčiai ir norinti dirbti. O jei dirbsime ir vienas kitą raginsime, tai nuveiksime daug gero sau ir mūsų brangiai Tėvynei Lietuvai.

Tėčiaus dalis jaunimo yra prisikvėpavusi tuščios dvasios ir minčių. Šiame momente turime visi susiprasti, lavinti protą, auklėti valią. Todėl lankykimės į L. Vyčių vakarinę mokyklą, kurioja yra mokoma istorija ir gramatika, lankykimės į L. Vyčių knygyną, kur yra įvairių knygų pasiskaitymui. Naudingų progų yra, tik mokėkime jas išnaudoti.

Korespondentas.

BENTLEYVILLE, PA -

Sausio 12 d., L. Vyčių 94 kp. surengė puikų programinį vakarėlį. Vaidinta pora komedijų, padeklemuota keletas jausmingų eilučių, taip-pat ir padainuota. Po programui jaunimas linksminosi. Pusė pelno, kaip matėsi iš pagarsinimo, skiriama į Tautos Fondą. Tai pagirtiniausis jaunų Bentleyvill'o vyčių darbas, kad pradėjo suprasti kas esą, o ant Tėvynės aukuro pirmutiniai deda savo pelną. Dieve padėk jums, jauni Vyčiai, ir toliau neužmiršti savo Tėvynės.

Pelno, tur but, atliks nemažai. Tai pirmutinis toks vakaras buvo Bentleyville. Žmo-

nių buvo pilnutė svetainė ir visi linksmi ir patenkinti išsiskirstė namuosna.

L. Skruzde.

PHILADELPHIA, PA.

Retai kada tenka patėmyti "Vytyje" korespondencijų iš Philadelphijos. Iš to kai-kas gali mintyti, kad philadelphiečiai mažai teveikia. Bet, ištikrųjų, taip nėra. Pramogų čia nestoka. Rengia jas Vyčiai, rengia darbininkai, Moterų Sąga ir tt. Šalip promogų, yra dar viena augštesnė veikimui paskirta dirvakarinė mokykla. Pamokos yra vedamos ir užlaikomos Moterų Sąjungos ir Vyčių III kp. Lankančių tas pamokas beveik kas vakarų yra apie 20 asmenų. Pažymėtina, kad į jas daugiau merginų atsilanko, negu vaikinių. Apigailėtina, kad vaikinai mažiau rupinasi apšvietos ingijimu ir padaryti nuoseklesnę savo ateitį.

Negalima to nerangumo visiems vaikams primesti, nes yra gana veiklių ir vaikinių. Tik gaila, kad jie lyg tyčia turi į karužę išeiti. Kaip ve, Vyčiai laikė savo metinį susirinkimą 2 d. sausio (1918). Vienas narys, I. Imbrasas, per p-lę O. Unguraitę atsiuntė atsisveikinimo laiškėlį ir duokles iš kalno už visus metus, pasiaiškindamas, kad karėn pašauktas nebeturįs laiko į susirinkimą pributi. Taigi, per laišką ir draugus meldė kuopos atminti apie jį, nors laiškais susirašant. I. Imbrasas buvo inžymus teatrų lošėjas, vienas veiklesniųjų vakarėlių rengime. Vyčių III kp. labai apgailestauja savo mylimo draugo ir yra pasirengus visados su nariais, karėn išėjusiais, susirašinėti.

Pažymėtinas L. Vyčių 3 kp. metinis susirinkimas. Narių dalyvavo suvirš 40. Išrinkta nauja valdyba. Pirmininku liko iš naujo išrinktas advokatas M. Šlikas; vice-pirm. — O. Unguraitė, mokeščių rašt. — Navickas, nutarimų rašt. — K. Butkaitė, izdin. — M. Alitaitė, maršalka — Ad. Grigaitis, dvasiš. vad. — kun. J. K. Zimblys.

Toliau nutarta, kiek kas išsigali, sumesti aukų Kalėdinin Fondan.

L. D. S. kp. atsišaukimas, susidėti bendrai vakarų rengime, atmesta. Tik kas link Katalikų Federacijos, pageidaujama susidėjus visoms Katalikų organizacijų kuopoms turėti atstovą Federacijos komitete. Susižinoti tame dalyke su Federacijos Centru pavesta kl. J. Valančiunui.

A. K.

DETROIT, MICH.

Gruodžio 31 d. Vyčių 79 kp. turėjo šeimynišką vakarėlį. Svečių buvo apie 90. Vakariūni buvo patiektas gražus programos.

Linksmutis.

O. ROSMANSKIS,

*L. Vyčių Literatiškos komisijos narys,
L. V. Pittsburgh'o apskričio organizatorius ir 94 kp. pirmininkas. Uolus katalikų visuomenės narys.*

CLEVELAND, OHIO.

Vyčių vakaras.

Sausio 6 d., L. Vyčiai įrengė vakarą su programu, kuris gerai pavyko ir publikai patiko.

Vyčių susirinkimas.

Sausio 7 d. įvyko Vyčių metinis susirinkimas, kuris buvo gan skaitlingas. Prisirašė 8 nauji nariai. Raštininkas A. Žaliaduonis išdavė atskaitą iš kurios paaiškėjo, kad pereinamais metais Vyčių 25 kp. ne vien turtus padaugino, bet ir narių skaitliumi užaugo. 1918 metais kuopos valdybon išrinkta sekantieji: pirmin. — J. K. Sakalauskas, vice-pirm. — V. Gudėnas, prot. rašt. — p-lė Z. Bagdžiuniutė, finansų rašt. — A. Žaliaduonis (senasis), izdin. — V. Runta, izdo globėjais — N. Povilionienė ir A. Kanaverskas, režisieriais M. J. Šimonis ir J. Kanaverkas. Yra vilties, kad nauja valdyba daug pasidarbuos, nes visi jauni ir energingi, o ypač daug tikimės iš pirmin. J. K. Sakalausko. Naują valdybą Vyčiai sutiko gausiu rankų plojimu.

Matas.

JOKIMAS PIVORIUNAS,

L. Vyčių 8 kp. (Roseland, Ill.) narys, buvęs metus jos pirmininku ir trečias metas palikęs režisierium. Jis žymus darbininkas ne vien Vyčiuose, bet ir kituose katalikų visuomenės darbuose!

DETROIT, MICH.

Ano nedėldienio (sausio 20 d.) vakare L. Vyčių 79 kp. priaugančiųjų skyrius turėjo vakarą. Pirmiausia p. A. Aleksandravičius paaiškino vakaro tikslą ir perstatė 13 metų O. Rakauskaitę vakaro vedėja. Kaip deklamatorės pasižymėjo B. Jaugutė, J. Tumaitė ir S. Bukšaitė; kaip dainininkės — O. Rakauskaitė ir O. Janšaitė. Komerijoje "Pašėlęs dantis" publiką prijuokino Kasevičius, Vaičiunaitė ir Bukšnaitis. Ant pabaigos choras dainavo keletą tautinių dainelių, Tautos ir amerikonių himnus. Po programui buvo žaislai ir šokiai.

Ant rytojaus mūsų jaunučiai turėjo susirinkimą. Išrinko naują valdybą. O. Rakauskaitę — pirm., J. Gustaitį rašt., O. Janšaitę — kasin. Laikė to susirinkimo, patariant A. Aleksandravičiui, nutarta pusę pelno nuo viršminėto vakaro pasiųsti Kalėdinin Fondan dėl išbadėjusių priaugančiųjų brolių bei sesučių Lietuvoje. Taip-pat smagu pasigirti, kad p. A.

Aleksandravičius pasižadėjo mums, šalip vaidinimo ir dainų, kas seredą pamokyti lietuvių kalbos ir rašybos.

Onytė.

CHICAGO, ILL.

Aukos Kalėdų Fondan.

L. Vyčių IV-ta kuopa, Chicagoje, sudarė žymią auką Kalėdų Fondan. Kuopos choras aukojo \$27.00, nariai sumetė \$66.00, iš kuopos išdo paskirta \$20.00, viso labo \$113.00.

P. Varakulis.

NEW HAVEN, CONN.

Buvome apsnudę, bet, manome, išbusime.

Lietuvos Vyčių 50 kp. pastaruoju laiku gilus snaudulys slopino. Bet su Naujais Metais, išrinkus naują valdybą, tikimės, mūsų kuopa kils iš miego ir pradės veiklą ofensyvą jaunimo lauke, kad bent šiais metais daugiau pasidarbuoti. Tuom kartu tik tiek iš mūsų kuopos.

Išbudęs.

NEWARK, N. J.

Vyčių vakarienė.

L. Vyčių 29 kp. gruodžio 30-tą d. surengė vakarienę. Dalyvavo vietinis choras, kuris dainų padainavo. Deklemavo šios p-lės: A. Stankiutė ir O. Belžiutė. Pianu skambino J. Simanavičius iš New York'o. Svečių buvo ir iš apilinkių — iš New York'o ir Harrison. Pasilinkėję laimingų Naujų Metų, svečiai išsiskirstė.

Vytė.

CHICAGO, ILL.

L. Vyčių 16 kp. priešmetinis susirinkimas.

Gruodžio 12 d., 1917 m. L. Vyčių 16-ji kp. laikė prieš-metinį susirinkimą.

Rinkta nauja kuopos valdyba: Pirmininku pateko tas pats uolus veikėjas gerb. P. Baltutis, vice-pirm.—E. Gedgaudaitė, prot. rašt.—E. Jovaišaitė, fin. rašt.—K. Garuckaitė, išdin.—M. Bujauskaitė, maršalka—J. Gramantas.

P. Gedgaudas.

GRAND RAPIDS, MICH.

Pas mus neseniai susiorganizavo moksleivių kuopa, susidedanti iš 8 narių, ir savo naujai surengė vakarą. Žmonių apsilankė nemažai, užsilaikė ramiai, o aktoriam puikiai atliko savo užduotis. Vakaru visi patenkinti.

Ten buvęs.

Redakcijos atsakai.

Korespondentui. Nemanome, kad vienu sausu pamokslėliu butų galima prašalinti ydas bei patobulinti nenaudingus narius.

Laura. Tamstos rašinį gavome. Jei tiks, patalpinsime; netiks — pasakysime savo nuomonę.

A. Aučiutei. L. Vyčių Pittsb. Apskr. protokolas tilps sekančiame numeryje.

Bendrutis. Rašinį apie "Priešus" — gavome.

J. K. Mikas. "Brangus jaunime"... ir "Visiems Lietuvos Vyčiams" — gavome. Jei tiks, tilps sekančiame numeryje.

Korespondentams abelnai. Žinutės, delei gausumo, prisiėjo trumpinti. Daug atsiliko kitam numeriui.

LIETUVOS VYČIŲ CENTRO VALDYBOS ADRESAI:

Dvasiškas vad.: kun. H. J. Vaičiūnas, 3230 Auburn ave., Chicago, Ill.

Pirmin.: J. Bučnis, 407 So. Paca st., Baltimore, Md.

Vice-pirmin.: Naviekas, 85 New Park ave., Hartford, Conn.

Raštin.: J. Aleksa, 14 Millbury st., Worcester, Mass.

Iždinin.: A. Petrauskaitė, 4 Congress ave., Waterbury, Conn.

Iždo globėjai:
J. M. Dumčius, 199 Noble Lane, Wilkes Barre, Pa.

J. Vaitekunas, Hartford, Conn.
V. Varžinskaitė, 249 River st., Mattapan, Mass.

Literatiškoji komisija:
Dr. J. J. Bielskis, 3613 Fourteenth St., Washington, D. C.

J. Bakšys, Athol, Mass.

J. Valančiūnas, Philadelphia, Pa.

O. Rozmanskis, Donora, Pa.

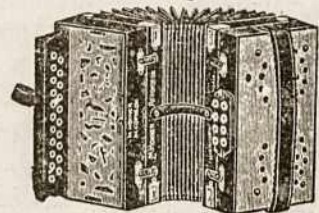
J. V. Kovas, 21 Congress ave., Waterbury, Conn.

**Didžiausia
Krautuvė**

**Lietuviška
Chicagoje**

Užlaikome laikrodžius ir laikrodėlius, aukštinus žiedus, šliubinius ir deimentinius, muzikas, gramofonus lietuviškais rekordais, koncertinas, ant kurių gali groti ir nemokantis visokių šokių: armonikas rusiškas ir prusines, importuotas ir taip jau rusiškas balalaikas ir gitarus. Taipgi taisome vargonų pardavimas.

Taipgi taisome laikrodžius, laikrodėlius, visokius muzikališkus instrumentus ir revolverius. Savo darbą gvarantuojame. Musų kainos ant visko žemesnės, negu kitur. Gyvenantis už Chicago orderius galite siųsti per laiškus.

STEPONAS KAZLAWSKI

4632 S. ASHLAND AVE., CHICAGO, ILL.

TELEPHONE DROVER 7309

Lietuvos Vyčių Taupimo ir Skolinimo Bendrovė

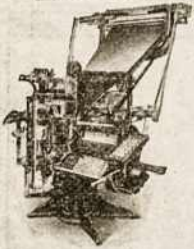
Mūsų bendrovė skolina pinigus savo nariams, idant pagelbėjus nusipirkti arba pasiranduoti namus, ir padeda nariams sutaupinti pinigus. Ši bendrovė yra regulieriškai peržiurima per valdžią (State of Illinois). Šita bendrovė moka daugiau procentų ant taupinamų pinigų, negu kokia kita Banka. Jeigu nori, kad tavo pinigai būtų geroje vietoje padėti, tai pradėk būti jos nariu.

Pastaroji Bendrovė turi regulieriškus susirinkimus kas panedėlis 7:30 val. vakare Šv. Jurgio parapijos svetainėje, kambarys No. 1, arba reikale kreipkitės pas raštininką:

P. BALTUTIS,

3261 So. Halsted St., Chicago, Ill.

Jums Visiems Reikalinga

Intertype mašina
del rinkimo rai-
žių.

Nes kiekvienas skaitote knygas, o jas beskaitant nuplyšta, jeigu yra be viršų, o kai su viršais, tai ilgiau laiko

Mes apdarome visokias — senas ir naujas knygas, taip kaip Tamstos reikalausite. Taipogi turime įrengę NAUJĄ SPAUSTUVĘ sulyg

vėliausios mados mašinomis. Ir atliekame įvairiausius spaudos darbus, kaip tai: knygas, laikraščius, konstitucijas, programus, laiškus ir visokių-visokiausių pasakelbimus, kokių tik kas reikalauja.

Užtai, gerbiamieji Vyčiai, kada turėsite kokį spaudos darbą arba knygų apdarymui, tai nepamirškite mūsų antrašo, o mes užtikriname, kad busite užganėdinti.

Su pagarba,

Kaulakiai Broliai. Sav.

THE LITHUANIAN PRINTING & BINDING HOUSE.

2214 West. 23rd Pl., Chicago, Ill.
Telephone Canal 107.

Nauja Knyga.

Vytė, Joanna Tamašauskaitė (Lakštutė), buvusi 24 kp., o dabar 60-tos kuopos narė, išleido knygutę savo rašytų eilių. Didelio formato, 64 puslapių, ant geros popieros, su pagražinimais. Kaina tik 25c (vienas kvoteris).

Gerbiamieji Vyčiai, paremkite praplatindami ją laike savo vakarų tuo sustiprinsite dvasią jaunos dainininkės.

Galima gauti pas pačią autorę:

720 N. Main St., Kewanee, Ill.

P. S. Imantiems kartu daugiau, nuleidžiama didelis nuošimtis.

Vyčių Vėliavos.

Vyčių kuopos, norint kad būtų vieno da ir tikra vėliava, meldžiame su užsakymais kreipties prie mūsų. Mes, kaip Vyčiai, teisingai darbą atliksime. Vyčiams specialios kainos. Tap-pat išdirbame antspaudas, ženklelius, karunas, įvairioms organizacijoms.

Mūsų ilgų metų praktika visus užganėdins.

M. A. NORKUNAS,

340 So. Broadway, Lawrence, Mass.

“VYTIS”

Jaunimo dvisavaitinis laikraštis.

leidžia

Lietuvos Vyčiai.

PRENUMERATA:

Metams	\$1.50
Pusmečiui	.75
Pavienis numeris	10c.
I užrubežių metams	\$2.00

“VYTIS”

1800 W. 46th St.,

Chicago, Ill.

:o:—:o:

“VYTIS”

(The Knight)

Published twice a month by the
Lietuvos Vyčiai (Knights of Lithuania)

SUBSCRIPTION RATES:

Yearly	\$1.50
6 month	.75
To Foreign Countries yearly	\$2.00

Advertising rates on application. All communications must be addressed:

“VYTIS”

1800 W. 46th St.,

Chicago, Ill.